

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Нирнберг, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2216/2021 од 01.08.2022. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2216/2021 од 01.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2216/2021 од 01.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6298/19 од 22.10.2020. године, исправљеном решењем истог суда П 6298/19 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење Првог основног суда у Београду О 30267/10 од 30.04.2012. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца по основу законског реда наслеђивања иза пок. ББ, бив.из ..., рођене ...1939. године у ..., преминуле ...2003. године, од оца ВВ и мајке ГГ, а преко пок. ДД, бив.из ..., носилац права сусвојине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 1, права сусвојине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 4, права сусвојине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 5, права судржавине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 2, права судржавине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 3, права судржавине у обиму од 1/16 идеалних делова на породичној стамбеној згради бр. 6, са правом сукоришћења у обиму од 1/16 идеалних делова на земљишту под зградом – објектом и земљишту уз зграду – објекат укупне површине 3 ара и 36м2, постојећој у Београду, у Ул. ..., на кат.парц.бр. ..., све уписано у ЛН бр. .. КО ..., што је тужена дужна да трпи. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади

трошкове парничног поступка у износу од 102.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана кад наступе услови за извршење па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 2216/2021 од 01.08.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 6298/19 од 22.10.2020. године, исправљену решењем истог суда П 6298/19 од 09.06.2021. године, у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 6298/19 од 22.10.2020. године, исправљена решењем П 6298/19 од 09.06.2021. године, у ставу првом изреке, и у том делу је одбачена тужба тужиле против тужене од 18.03.2019. године, а преиначена 05.09.2019. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке пресуде пресуду Првог основног суда у Београду П 6298/19 од 22.10.2020. године, исправљену решењем истог суда П 6298/19 од 09.06.2021. године, тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 76.725,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Против става првог и трећег изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној ради разматрања правних питања од општег интереса и потребе новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је утврђење права власништва тужиле на заоставштини њеног правног претходника, а побијане одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права код утврђеног чињеничног стања о постојању законског наследника оставиле (мајка тужиле), што искључује могућност наслеђивања од стране Републике Србије, која државину на предмету заоставштине није стекла у тренутку отварања наслеђа (члан 73. Закона о основама својинско-правних односа) јер она није наследник оставиле.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужене применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужила је поднела 18.03.2019. године а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић